

PSK 2027 (máme trochu zpoždění)

Matyho vize

Proč jsme Pražskej serfovej klub před pěti lety založili?

Bavilo nás serfovat, ale bylo pro nás těžký překlenout tu dobu mezi jednotlivýma cestama za vlnama. Chtěli jsme si doma vytvořit prostředí, ve kterým nám nebude smutno a zároveň jsme se chtěli i u nás ve vnitrozemí nějak zlepšovat, abysme si to příští serfování víc užili. Tohle podle mě PSK splnil naprosto na jedničku. Zažili jsme spolu spoustu nezapomenutelných mejdanů, dozvěděli jsme se hromadu zajímavých věcí o surfingu i o dalších českých serfařích díky přednáškám, propotili jsme nejedno triko na společných trénincích, natočili jsme film a dostali ho do televize, postavili jsme si klubovnu, uspořádali jsme real shit závody v Portugalsku, poznali jsme spoustu nových lidí sdílejících naši vášeň, nejednou jsme se zamilovali, našli jsme si svojí partu a zjistili jsme, že opravu tolik nezáleží na tom kde jsi, ale spíš s kým tam jsi. A moje hlavní přání teď je, aby v tomhle PSK pokračoval i dál a to, co jsem díky němu zažil já, mohli zažít i další.

Za těch pět let se na akcích PSK podílela velká spousta lidí, který radši nebudu jmenovat, abych náhodou na někoho nezapomněl. Každopádně všem těmhle lidem patří obrovskej dík za to, že ve svém volným čase dělali zadarmo něco pro ostatní lidi protože jim to dávalo smysl. Díky moc!

Co by podle mě měl PSK dělat dál?

PSK by měl dál vytvářet příležitosti pro setkávání pražských serfařů a serfařek (a klidně i nepražských nesperfařů a nesperfařek), a to jak ve formě mejdanů, přednášek, promítání, plesů a dalších společenských akcí, tak i ve formě pravidelných tréninků a závodů. Kromě toho by PSK měl vést svoje členy i nečleny k tomu, aby byli dobrý serfaři a celkově lidi, ať už si pod tím představíme cokoliv, a měl by u nás tvořit a kultivovat serfovou kulturu. V neposlední řadě by pak PSK měl vytvářet podmínky pro ty nejmladší serfaře, aby mohli jednou serfovat mnohem líp než my. A celý to hlavně musí zůstat sranda a nesmíme se začít brát nějak zbytečně vážně!

A co to teda znamená konkrétně?

Mejdany nám jdou, o tom žádná. Narozky na Radlický jsou naprostá klasika a ples je začíná pomalu ale jistě dohánět. Nově se nám teď rozjíždí letní Grilčo & čilčo, se kterým bychom mohli vždycky v srpnu na výročí zakládací grilovačky obrážet zajímavý pražský venkovní spoty. Myslím, že čtyři velký mejdany do roka by mohly být úplnej ideál a chybí nám tam

teda ještě něco na jaře. A to něco si myslím, že by mohlo být v naší snad budoucí klubovně na Štvanici a mohlo by to být spojený s jarním riversurfovým závodem. Možná předbívám, ale možná ani ne.

Klubovna? No snad jo! Díky Vlnám Štvanice máme v Praze konečně lokální spot, kolem kterýho by se teď věci mohly začít zase dít a snad tam budeme mít i svoje vlastní místo, což se děje právě teď, takže si držíme palce! Každopádně pokud to všechno klapne, tak bychom mohli na Štvanici mít kromě vlny i možnost trénovat, přednášet, pouštět si filmy a zlehka popít, takže by to byla značka ideál.

A co ta kultura? Byl bych hrozně rád, kdyby u nás vznikalo víc kvalitního surfového obsahu. Pojdme zase natočit nějaký film a užít si jeho promítací tour a pošleme ho na festivaly a do televize. A pojdme točit víc krátkých editů. Já vím, reelsko je hotový hned a ty srdíčka tam lítaj úplně samy, ale kdo si na něj vzpomene za týden? A není to jenom o tom uspokojení z výsledku, ale i ta samotná tvorba umí být zábava, která nás něco naučí a navíc zase spojuje lidi a vytváří příběhy. Pojdme psát víc článků a zaznamenávat tak, co se tady děje a zároveň si navzájem sdílet svoje úhly pohledu a tvořit nějakou diskuzi. Pojdme vydat časopis nebo rovnou napsat knížku, vytvořit něco hezkýho a hodnotnýho. Těch možností je spousta. Máme prázdný plátno a můžeme všechno a nemusíme nic. A to je na tom to krásný.

No a v neposlední řadě pak děti. Neříkám nutně, že musíme ty děti začít sami dělat, ale aby náš klub a náš sport měl nějakou budoucnost, tak by bylo super začít se věnovat výchově nějakých mladých serfařů. Pár se nám jich už v serfařských rodinách líhne a já se hrozně těším na to, až trochu vyrostou. Každopádně už teď bychom mohli začít s nějakými dětskými kroužky. Udělat skupinku třeba osmi dětí a vymyslet pro ně program na Štvanici na jedno školní pololetí a celý to pak zakončit výletem za vlnama třeba do Španělska.

Peníze. Jsou dobrý, ale dokázali jsme za těch pět let myslím, že nejsou tak nutně potřeba. Mít jich trochu víc by nám rozšířilo možnosti, ale neměli bysme kvůli tomu měnit naše přesvědčení a hlavně by nám to nemělo z těch našich aktivit brát tu srandu.

O čem sním, když náhodou spím? (díky Andy)

Když mám horečku a trochu blouzním, tak u nás vidím Wavegarden nebo podobnou umělou vlnu a tréninky malých PSK grometů na ní. A barák u oceánu, kterej nebude klasickéj surfcamp, ale naše klubová základna se zahradou a stanama a těma nejlepšíma mladějma serfařema, co tam budou trávit letní prázdniny. A kdyby se tohle stalo v těch dalších pěti letech, tak bych si asi nemohl přát víc.

Těch posledních pět let pro mě byla obrovská škola. Na začátku jsem vůbec nevěděl, co nás čeká a jestli z toho něco bude. A myslím, že z toho něco je. A to hlavně díky vám. Děkuju za to a rád tomu dám ještě dalších pět let, když v tom budete se mnou.

Matyáš, předseda